

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

13 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena și Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Madan Dan, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 octombrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Madan Dan Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 02.03.2017 – 28.12.2017;
2. Instanța de apel : 02.02.2018 – 17.10.2018;
3. Instanța de recurs ordinar : 27.12.2018 – 13.02.2019.

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni din 28 decembrie 2017, inculpatul Madan Dan a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal. Conform art. 10 din Legea nr. 210 din 29.07.2016 și publicată la 09.09.2016 cu privire la amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova față de Madan Dan a fost încetat procesul penal și absolvit de pedeapsa penală.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, Madan Dan exercitând funcția de șofer al automobilului de model „Ford-Fiesta” cu n/î DN CR 1, din cadrul aparatului președintelui raionului Dondușeni din data de 21 martie 2013, numit prin dispoziția președintelui raionului Dondușeni nr. 33-p din 21.03.2013, în perioada de timp luna martie 2013-27.09.2016, realizându-și scopul însușirii ilegale a bunurilor altei persoane încredințate în administrarea lui, a întocmit 27 foi de parcurs a automobilului false, precum că automobilul regulat circula pe anumite rute, a perfectat, a deținut și a folosit foi de parcurs false - pe anul 2013 - Sr. AX nr.563314, 563316, 563321, 563324, 563329, 563324, 563338, 563342, 563346; pe anul 2014 - Sr. AX nr.563349, 563353, 563359, 563364, 563367, 563370, 563374, 563378, 563381, 563387, 563390, 563395; pe anul 2015 - Sr. AS nr.713631, 713636, 713640, 713643, 713649, 713652, privind consumul combustibilului la automobilul „Ford –Fiesta” cu n/î DN CR 1, conform datelor inventarierii (27.09.2016) indicațiile vitezometrului constituie

066251 km, iar conform datelor din foile de parcurs la acea dată indicațiile kilometrajului constituia 097825 km, cu 31720 km mai mult, decât cele reale. Astfel, s-a constatat decontarea neîntemeiată a 2823,11 litri de combustibil, în sumă de 45847,1 lei, care a fost însușită de către acesta.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul Madan Dan, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea sentinței, pronunțarea unei hotărâri noi, potrivit modului stabilit de primă instanță, prin care el să fie achitat de sub învinuirea adusă potrivit art.361 alin.(1) Cod penal, pe motiv că fapta incriminată nu întrunește elementele componente ale infracțiunii.

În motivarea apelului a invocat că în cadrul ședinței de judecată, partea apărării a menționat multiplu că solicită emiterea sentinței de achitare pentru motivele indicate la art. 390 alin. (1) pct.3) Cod de procedură penală. Astfel, a fost menționat în ședință că fapta incriminată lui Madan Dan nu întrunește latura obiectivă și latura subiectivă a infracțiunii prevăzută la art.361 alin.(1) Cod penal.

A menționat, că el nu a recunoscut vina, nu a urmărit și respectiv nu a beneficiat de nici un interes material.

A concluzionat că prin emiterea soluției de condamnarea lui Madan Dan potrivit art. 361 alin. (1) Cod penal, instanța de fond a comis o eroare de drept, or, în acțiunile lui Madan Dan lipsește latura obiectivă ca element component al infracțiunii statuate la art. 361 alin. (1) Cod penal.

Suplimentar prevederilor legale indicate la art. 14, 15, 52 Cod penal indicate în apel, a menționat, că prevederile art.17 Cod penal indică, că „Se consideră că infracțiunea a fost săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-a dorit sau admitea, în mod conștient, survenirea acestor urmări.”

A arătat, că latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art.361 alin.(1) Cod penal se caracterizează prin intenție directă. Motivele infracțiunii se exprimă prin: interesul material, năzuința de a obține unele avantaje etc.

Din materialul probator al raportului juridic de drept penal respectiv și anume: declarațiile martorului acuzării Lidia Murzanovschi, precum și martorul Tatiana Cojocari rezultă cu certitudine că condamnatul Madan Dan nu a însușit combustibilul personal, pentru sine, neavând astfel un interes material, mai mult nu a avut nici un fel de posibilitate în acest sens.

Or, ambii martori au declarat că Madan Dan nu avea acces nici la tichetele de benzină și nici la benzină, deoarece se prescria pentru autoturismul Ford Fieste 300 litri benzină, iar efectiv vicepreședintele Cojocari Tatiana primea doar 150 litri, cantitatea restantă o primea președintele de atunci al raionului Pavlov Anastasie, pe care acesta o folosea pentru autoturismele vechi.

Astfel, apelantul a considerat că instanța de fond eronat a concluzionat despre existența în acțiunile lui Madan Dan a interesului material și neîntemeiat a ajuns la concluzia despre existența în acțiunile acestuia a laturii subiective.

În lumina celor menționate supra, a considerat că instanța de fond prin sentința emisă a admis erori grave de drept, astfel se impune casarea acesteia cu pronunțarea unei sentințe de achitare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 octombrie 2018, apelul declarat de inculpatul Madan Dan, a fost admis, sentința casată parțial inclusiv din oficiu cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

A fost încetat procesul penal în privința lui Madan Dan în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal.

În rest au fost menținute dispozițiile sentinței instanței de fond.

4.1. În motivarea soluției date instanța de apel a constatat că, instanța de fond corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, apreciind fiecare probă din punctul de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu, din punctul de vedere al coroborării lor, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Concluzia descrisă se confirmă prin probele pertinente și concludente care au fost cercetate de instanța de fond și care în ansamblul lor, din punctul de vedere al coroborării, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.(1) Cod penal.

Instanța de apel a conchis, că instanța de fond la judecarea cauzei penale respective în privința lui Madan Dan a respectat prevederile procesuale și argumentat, în baza probelor cercetate în cadrul procesului judiciar a ajuns la concluzia privind constatarea vinovăției lui în faptele incriminate.

Totodată, instanța de fond neîntemeiat a aplicat în privința inculpatului prevederile Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

La acest capitol, Colegiul penal a arătat că conform art.1 Legii sus menționate, urmează că prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate care manifestă căință activă în cadrul procesului penal și celor condamnate care sînt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, perioadei de probațiune sau termenului de probă și sînt evaluate psihologic ca prezentînd risc de recidivă mediu sau redus, dacă aceste persoane cad sub incidența prevederilor art. 2-9, 11 și 12.

Conform art. 2, urmează că, căința activă a persoanei se determină în conformitate cu criteriile stabilite la art. 57 din Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002, fără a ține cont de criteriul gravității faptei comise.

Astfel, instanța de apel a indicat că conform declarațiilor inculpatului urmează că acesta nu recunoaște vina de comiterea infracțiunii incriminate în baza art. 361 alin. (1) Cod penal, poziție menținută și prin apelul depus, totodată acesta nu a restituit prejudiciul cauzat.

Astfel, Colegiul penal a menționat că instanța de fond corect a reținut ca probe în confirmarea vinovăției foile de parcurs pentru autoturisme pe anul 2013 cu Sr. AX nr.563314, 563316, 563321, 563324, 563329, 563324, 563338, 563342, 563346; pe anul 2014 - Sr. AX nr.563349, 563353, 563359, 563364, 563367, 563370, 563374, 563378, 563381, 563387, 563390, 563395; pe anul 2015 - Sr. AS nr.713631, 713636, 713640, 713643, 713649, 713652, care se păstrează la cauza penală; actul privind rezultatele inspectării financiare (f.d.9-15).

Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios de către instanța de fond, cu respectarea principiului apărării și contradictorialității, corect concluzionând că, acțiunile lui Madan Dan corect au fost încadrate în baza art.361 alin. (1) Cod penal după semnele calificative: confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații.

Astfel, reieșind din cele descrise supra, Colegiul penal găsește inoportună solicitarea apelantului de emitere a unei soluții de achitare a sa, chiar și în cazul nerecunoașterii de către Madan Dan a vinovăției pentru comiterea infracțiunii incriminate, or, prin materialele administrate de organul de urmărire penală și cercetate de instanța de fond se dovedește vinovăția făptuitorului, bază probantă ce nu poate fi combătută de argumentele invocate, or, în acțiunile acestuia se conține atât latura obiectivă - confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false care i-a acordat dreptul de a însuși suma de 45847,1 lei, acțiuni care au fost comise cu intenție directă.

În rest instanța apreciază argumentele expuse în apel ca fiind o relatare teoretică a normelor legale, argumente care nu pot echivala cu o soluție de modificare a sentinței instanței de fond în direcția achitării lui Madan Dan.

Nu poate fi reținut argumentul apelantului că, prin modalitatea normativă „confecționarea documentelor oficiale false” se are în vedere crearea integrală a documentelor oficiale, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, ori, obiectul material al faptei infracționale prevăzute de art.361 Cod penal, îl reprezintă documentele oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații în ipoteza presupunând deținerea, vânzarea sau folosirea documentelor oficiale false.

Totodată, facturile prezentate de inculpat se atribuie la categoria documentelor oficiale, or, acestea circulă în cadrul unui sistem de înregistrare, fiind de evidență strictă și control al circulației.

La fel, instanța de apel nu a reținut argumentul apelantului, că în acțiunile sale lipsește latura subiectivă, or aceasta se caracterizează prin intenție directă, ca motiv fiind interesul material, ceia ce la caz persistă.

Necătfînd la aceasta, Colegiul a considerat necesar a înceta procesul penal în privința inculpatului Madan Dan din următoarele considerente.

Conform art. 53 lit. g) Cod penal, persoana care a săvîrșit o faptă ce conține semnele componenței de infracțiune poate fi liberată de răspundere penală de către

procuror în cadrul urmăririi penale și de către instanța de judecată la judecarea cauzei în cazurile: ... prescripției de tragere la răspundere penală.

Conform art.332 alin.(1) Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art.275 pct. 5)-9), 285 alin.(1) pct.1), 2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute în art.53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Potrivit art.391 alin.(1) pct.6 Cod de procedură penală, sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Sanțiunea art.361 alin. (1) Cod penal, prevede în calitate de pedeapsă amendă de pînă la 650 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 200 de ore, sau cu închisoare de pînă la 2 ani, deci conform art. 16 alin.(2) Cod penal, face parte din categoria celor ușoare, iar în conformitate cu prevederile art. 60 alin.(1) lit. a) Cod penal, „persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvîrșirii infracțiunii au expirat 2 ani de la săvîrșirea unei infracțiuni ușoare”, termenul de prescripție expirînd de facto la data de 27.09.2017.

De rînd cu cele menționate, Colegiul penal a considerat relevante și s-a condus și de prevederile legale cu privire la „practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, potrivit căroră, se explică, că dacă la examinarea apelului se va stabili existența unuia din cazurile prevăzute de art. 391 Cod de procedură penală, instanța de apel, rejudecînd cauza, a casat sentința, dispunînd încetarea procesului penal (cu excepția cazurilor de reabilitare).

Astfel, ținînd cont că de la data comiterii infracțiunii au expirat 2 ani, Colegiul a încetat procesul penal în privința inculpatului Madan Dan, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar inculpatul Madan Dan, în termen la data de 08 decembrie 2018 (conform ștampilei de pe plic), prin care indicînd temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 16) Cod de procedură penală, a solicitat casarea integrală a deciziei atacate, cu dispunerea achitării inculpatului Madan Dan.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- pct.6) alin.(1) al art.427 Cod de procedură penală „instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel” separat și coroborat cu pct.8) alin.(1) al art.427 Cod de procedură penală „nu au fost întrunite elementele infracțiunii”;

- prin cererea de apel formulată împotriva sentinței, inculpatul Madan Dan, a solicitat expres emiterea unei sentințe de achitare, pe motivul că instanța de fond a aplicat o interpretare extensivă defavorabilă. Astfel, latura obiectivă incriminată „a întocmit foi de parcurs false” nu corespunde cu latura obiectivă normativă „confecționarea” prevăzută la art.361 alin.(1) Cod penal. Însă, instanța de apel a omis

să se pronunțe asupra acestuia argument determinant și relevant, contrar obligației ce-i revine conform art.409 Cod de procedură penală;

- instanța de apel a încălcat dreptul la un proces echitabil, garantat de art.6 al Convenției Europene. Or, „Convenția, neintenționând să garanteze drepturi teoretice sau iluzorii, ci drepturi concrete și efective, Curtea reamintește că dreptul la un proces echitabil nu poate trece drept efectiv decât dacă cererile și observațiile părților sunt cu adevărat „ascultate”, adică examinate cum trebuie de tribunalul sesizat. (Dima vs România, nr.58472/00 din 16.11.2006);

- pct.16) alin.(l) al art.427 Cod de procedură penală „norma de drept aplicată în hotărîrea atacată contravine unei hotărîri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție”. În cadrul ședinței de judecată, apărătorul inculpatului a menționat că Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova a soluționat anterior o cauză identică și că soluția în litigiului penal dedus judecății, urmează să corespundă cu aceasta. Astfel, a fost exemplificată cauza penală de precedent judiciar Gontea Nelea, Gorbatencova Irina, nr.1ra-834/2016, Decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 31.05.2016 în care instanța de recurs ordinar a emis o soluție de achitare în legătură cu aplicarea extensivă defavorabilă a legii penale, concluzionând așadar, despre lipsa laturii obiective în acțiunile incriminate;

- la fel recurentul mai face referire la cauzele penale examinate de către Curtea Supremă de Justiție, obiect al litigiului penal fiind inter alia – aplicarea extensivă defavorabilă a legii penale : cauza Digori Ion, nr. 1ra-411/15; cauza Bodrug Tudor, nr. 1ra-312/11; cauza Rusu Andrei, nr. 1ra-1089/12; cauza Rotaru Igor, nr. 1ra-866/15.

6. Pe marginea recursului declarat, procurorul a depus referință, prin care a solicitat inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece criticile formulate de autorul recursului în partea enunțată în recurs nu este motivat sub aspectul casării hotărîrii recurate, ca fiind ilegale, or, reaprecierea probelor, soluție propusă de autor, nu se încadrează în acest caz în prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală. Procurorul menționează că criticile formulate de recurent nu conțin indicii erorilor de drept și, respectiv, nu sunt motivate sub aspectul hotărîrii contestate, ca fiind ilegală.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Autorul recursului invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 16) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

Referitor la temeiul de recurs invocat de recurent prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, Colegiul penal constată că temeiul menționat nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, instanța de apel pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

În această ordine de idei, Colegiul penal remarcă faptul, că potrivit art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția inculpatului Madan Dan privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal, să fie întemeiată și legală.

Conținutul probelor și admisibilitatea lor, este analizată în textul sentinței primei instanțe (f. d. 107-108), reflectate în decizia instanței de apel (f.d.160), instanța de apel expunându-se în mod argumentat și asupra motivelor relevante invocate în apelul

inculpatului, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și le însușește. Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe și argumente nu s-au stabilit în instanța de recurs.

Colegiul penal menționează, că argumentele invocate de recurent și în acest sens, nu constituie o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția, deoarece instanța de apel și-a întemeiat concluzia privind condamnarea inculpatului Madan Dan pe cumulul de probe ce se conțin în dosar și care au fost apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Lecturînd materialele dosarului penal se constată că recurentul critică vinovăția, temei prevăzut de art. 427 al. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Instanța de recurs atestă că, criticile formulate de recurent sub aspectul art. 427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, au format obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel și asupra lor aceasta s-a pronunțat, dîndu-le o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg, concluzii pe care instanța de recurs le însușește și nu consideră necesar repetarea acestora.

De remarcat este, că acest temei pentru recurs este aplicabil atunci, când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii, însă, în opinia Colegiului penal, instanța de apel a apreciat probele din dosar potrivit prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungînd la concluzia corectă privind condamnarea inculpatului Madan Dan, deoarece în acțiunile lui sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal, concluzie a cărei motivare a fost expusă în decizia instanței de apel (f. d. 160-161), motivare pe care instanța de recurs o însușește și nu o consideră necesar de a o reitera.

Este de menționat că potrivit prevederilor art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, că aprecierea sau reaprecierea probelor este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și nu constituie un temei de drept separat de casare din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, astfel că invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar drept temei de casare este lipsită de suport legal.

Referitor la argumentul adus de recurent, precum că „*lipsește latura obiectivă a infracțiunii imputate*”, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat și menționează în acest sens că probele anexate la materialele cauzei penale formează un probator al vinovăției inculpatului Madan Dan în comiterea anume a infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.

(1) Cod penal și combat argumentele recurentului cu privire la dispunerea achitării inculpatului Madan Dan.

Colegiul penal menționează, că argumentele invocate de recurent în acest sens, nu pot fi acceptate, deoarece instanța de apel și-a întemeiat concluzia privind condamnarea inculpatului pe cumulul de probe ce se conțin în dosar și care au fost examinate, verificate și apreciate corect prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Colegiul penal nu acceptă nici motivele invocate în recursul ordinar cu privire la încălcarea prevederilor art. 6 CEDO cu referire la ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, considerându-le declarative și nerelevante pentru speța dată, fiindcă cazurile Dima vs România din 16.11.2006, Fomin vs Moldova din 11.10.2011, Mitrofan vs Moldova din 15.01.2013, Albu ș.a. vs România din 10.05.2012, Ștefănică ș.a. vs România din 02.11.2010, Beian vs România din 06.12.2007, nu sunt aplicabile cazului dat, decizia instanței de apel fiind corect motivată. La fel, cum nu sunt aplicabile pentru cauza dată nici spețele enumerate de recurent: cauza Al Khuseini Islam și Naddhur Issam, nr 1ra-1679/2018, cauza Gontea Nelea, Gorbatencova Irina, nr. 1ra-834/2016, cauza Digori Ion, nr.1ra-411/2015, cauza Bodrug Tudor, nr. 1ra-312/11; cauza Rusu Andrei, nr. 1ra-1089/12; cauza Rotaru Igor, nr. 1ra-866/15.

Astfel, hotărîrea atacată nu este afectată de erori esențiale de drept și lipsesc careva motive ce ar servi drept temei pentru rejudecarea cauzei în ordine de recurs.

Reieșind din cele menționate supra, Colegiul penal conchide, că în speța dată nu se constată erorile de drept prevăzute de art. 427 alin.(1) pct. 6), 8), 16) Cod de procedură penală.

În acest context, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de către inculpatul Madan Dan și potrivit legii se impune inadmisibilitatea lui, deoarece recursul declarat este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Madan Dan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 octombrie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Madan Dan Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **14 martie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie